

безгрижно по равния пжтъ, шегуваха се, закачаха се съ помацитѣ работници. Ловцитѣ бѣха весели и доволни. Три голѣми копои и една хрѣтка скачаха ту напрѣдъ, ту слѣдъ тѣхъ. Душеха, провираха се между храсталака край брѣга на пѣнливия потокъ и пакъ се връщаха бързо да догонятъ господаритѣ си.

— Студена ли е водата бе? Що духашъ ржцѣтѣ си? попита единиятъ ловець помака работникъ.

— Ела, вижъ! покани го младото момче, което зъзиѣше подъ парцаливата ентерийка, що прѣкрива гърба и гърдитѣ му.

— Широко имъ около врата, затуй сж тръгнаха по зайци, изрѣмжа другъ единъ по-старъ работникъ.

— Ами ти, дърто! що не си сѣдишъ край огнището? Остави младитѣ да печелятъ! обади се вториятъ ловджия, докаченъ отъ стареца.

— Да не съмъ дошелъ отъ слободия, като васъ. Отъ нѣмотия се блъскаме ние тукъ цѣло лѣто на жегата и на студа, дордѣ замрѣзне тая пушина!

Ловецѣтъ му стана жалъ за стария планинецъ. Той извади отъ торбата си една малка плоска да почерпи изморения старецъ.

— На пийни, дѣдо, да се стоплишъ!

Старецѣтъ глѣтна една глѣтка конякъ и се намрѣщи, подавайки плоската на ловеца.

Другиятъ ловець, Милчевъ, се възползува отъ случая и разпита помака за пжтя къмъ гората.

Старецѣтъ посочи съ глава неопрѣдѣлено: „тамъ хе-е-е! надолѣ ще намѣрите бродъ да мините отсрѣща“.

— „Тамъ хе-е-е!“ пригнаха двамата ловци, повтаряйки неопрѣдѣленото указание на стареца.